

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ &
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
«ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2007/66»**

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**

**« ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2007/66 »**

Κατ' εξαίρεση του κανόνα της δικονομικής αυτονομίας των Κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βάση τον οποίο κάθε κράτος ρυθμίζει ελεύθερα τους δικονομικούς κανόνες εκδίκασης των διαφορών που απορρέουν από την εφαρμογή του δικαίου της Ε.Ε., η Ένωση ήδη από το έτος 1989 θέσπισε ενιαίο δικονομικό σύστημα εκδίκασης των διαφορών από δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, λόγω του σημαντικού οικονομικού τους αντικειμένου, της σημασίας τους για τον ελεύθερο ανταγωνισμό και, κυρίως, της ανάγκης πλήρους διαφάνειας στον τρόπο ανάθεσης των συμβάσεων αυτών. Η πρώτη «δικονομική» Οδηγία 89/665 μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με τον ν. 2522/1997 και το σχετικό σύστημα λειτούργησε στην Ελλάδα, σε γενικές γραμμές, με επιτυχία.

Η Ένωση, όμως, εντόπισε σε διάφορα Κράτη δυσλειτουργίες στο σύστημα ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων και, περαιτέρω, αδυναμία του δικαστικού συστήματος να τις ελέγξει. Τέτοιες είναι η πρόωρη, χωρίς δυνατότητα αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου, υπογραφή συμβάσεων από τη δημόσια αρχή και η αδυναμία δικαστικής επέμβασης σε δημόσιες συμβάσεις που έχουν συναφθεί με προφανή παραβίαση των σχετικών ορισμών του δικαίου της Ε.Ε. Για την άρση των δυσλειτουργιών αυτών υιοθετήθηκε η οδηγία 2007/66, με το δε παρόν νομοσχέδιο μεταφέρεται στην εθνική έννομη τάξη.

Βασικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι

1) Η θέσπιση συστήματος ρυθμίσεων (βασικά : ανασταλτικές προθεσμίες) για την αποτροπή της δυνατότητας πρόωρης υπογραφής των δημόσιων συμβάσεων, δηλαδή πριν προλάβει να ασκηθεί επίκαιρα ο προσήκων δικαστικός έλεγχος, κατά τους ορισμούς της νομοθεσίας της Ε.Ε.

2) Η αναγνώριση δυνατότητας στο δικαστήριο να κηρύξει άκυρη ή ανεφάρμοστη μια παρανόμως συναφθείσα δημόσια σύμβαση ή, εναλλακτικά, αν

η δημόσια αρχή το προκρίνει για λόγους δημοσίου συμφέροντος, να επιβάλει άλλης μορφής (χρηματική κλπ) κύρωση στη Διοίκηση.

3) Η πραγματοποίηση πολλών, μικρότερης εμβέλειας αλλά δικονομικά σημαντικών, παρεμβάσεων στις διατάξεις του ν. 2522/1997, για την εισαγωγή ρυθμίσεων οι οποίες είτε κατέστησαν αναγκαίες λόγω της διαμορφωμένης ή αντιφατικής νομολογίας των δικαστηρίων, είτε θεωρούνται αναγκαίες, προκειμένου να καταστούν οι διατάξεις αυτές περισσότερο αποτελεσματικές για την παροχή έννομης προστασίας, χωρίς να παραγνωρίζονται οι απαιτήσεις του δημοσίου συμφέροντος.

4) Η ενοποίηση, κατ' εφαρμογή της σχετικής δυνατότητας που παρέχεται από το ισχύον Σύνταγμα (άρθρο 94 παρ. 3), της δικαιοδοσίας επίλυσης των διαφορών που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του νόμου. Καθίστανται, κατά κανόνα, αρμόδια για όλες τις διαφορές τα κατά τόπους διοικητικά εφετεία, ανεξάρτητα από τη μορφή της αναθέτουσας αρχής, ως νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Μάλιστα, για λόγους επιτάχυνσης της διαδικασίας, η προσωρινή προστασία θα παρέχεται από μονομελές όργανο, που, κατά κανόνα θα είναι ο αυξημένης εμπειρίας Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ.. Κατ'εξαίρεση, παραμένουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου Επικρατείας, λόγω αυξημένης σπουδαιότητας, οι περιπτώσεις ανάθεσης συμβάσεων μεγάλης αξίας (προϋπολογισμού άνω των 15.000.000 ΕΥΡΩ), συμβάσεων παραχώρησης έργων και υπηρεσιών και συμβάσεων που αναθέτουν φορείς οι οποίοι υπάγονται στο π.δ. 59/2007 (δηλαδή δραστηριοποιούνται στους τομείς ύδατος, ενέργειας, μεταφορών και ταχυδρομικών υπηρεσιών). Η ενοποίηση της δικαιοδοσίας θεωρήθηκε αναγκαία εξ αιτίας της έντονης αμφισβήτησης που εκφράσθηκε, κατ' επανάληψη, από παράγοντες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την επάρκεια και την ποιότητα της δικαστικής προστασίας που παρέχεται από τα Μονομελή Πρωτοδικεία, στις περιπτώσεις ανάθεσης συμβάσεων από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.